

og spille en Melodi i sit private Hjem, det er der ikke Spørgsmaal om, men Spørgsmaalet er kun det, om Manden har Ret til Gengivelsen af sit trykte Værk og udelukkende Ret, eller om andre uden videre kunne forstaa sig den. Det forekommer mig, at naar man overhovedet er kommen ind paa Lovgivning om litterær Ejendomsret, kræver det med Nødvendighed, at den efterhaanden udvides, og som den er udvidet fra Danmark til Sverrige-Norge, saaledes er man nødt til efterhaanden at udvide den ogsaa til andre fremmede Lande. Endnu skal jeg sige til det ærede Medlem, at han jo protesterede mod, at hvis Norge gik ind under denne Lov, saa skulde Danmark ogsaa gaa ind under den, og han mente, at de to Ting hang ikke sammen. Nej, ud fra det ærede Medlems Betragtning forstaar jeg det saa godt, det kan være ham ligegyldigt, hvilke Lande der overhovedet træde ind, han vil kun bevare Danmark paa det for ham behagelige Stade, men det ærede Medlem erindrer ikke, at hvis Norge tiltræder denne Lov, saa blive vi i Virkeligheden ganske nødt til at tiltræde den, thi ellers vil affurat det samme ske for danske Bøgers Vedkommende, som om vi havde tiltraadt den. Der sker nemlig det, at der etableres i Kristiania en Jilial af en dansk Forlagsboghandel, og der sættes paa Bogen ganske simpelt ved Siden af Kjøbenhavn det Ord Kristiania, saa er Bogen udkommen der, og saa ere vi beskyltede. Saa drives det maasse noget videre, saaledes at danske Bøger efterhaanden udkomme paa norsk Forlag, og det kan man da næppe ønske, at norske Forlæggere tage danske Bøger paa Forlag, men saa er i alt Fald det samme Stet, med Hensyn til Forfattere, som det ærede Medlem altsaa frygter. Det bliver ikke meget rimeligt, naar man i Norge har en Lovgivning, hvorunder danske Forfattere kunne komme ind, at vi i Danmark vægre os ved at indføre den samme Lovgivning. Jeg ved meget godt, at det ærede Medlems Oversættelser ikke falde ind herunder, men det ærede Medlem skal bevise, at der er nogen som helst Fare for noget som helst Menneske ved, at et saadant Forslag som dette gennemføres. Jeg indrømmer, at det er en Udgift for Aviserne, det er just ikke Forfatterne, her skulle have en Pengeindtægt, det bliver det ikke direkte, og det kan være, at den ikke bliver saa meget stor, men det bliver en Udgift for Bladene, og naar man, som det ærede Medlem synes at gøre, rent kaster Brag paa, hvad der kaldes almindelig Retshandling og Sømmelighedsfølelse, og med stor Haan slynger det fra sig som noget, intet Menneske skal tage Hensyn til og

foretrækker, at Aviserne her til Lands skulle have en behageligere Stilling, saa er det jo noget rent individuelt, som man ikke kan sige noget til. Det forekommer dog mig, at saadanne Ord som den almindelige Retshandling og Sømmelighedsfølelse kan man altid staa ved, og den ærede Minister har vistnok mange Gange i sit Liv været værre stillet, end naar han appellerer til den Art Ting. Da vi behandlede denne Sag ved første Behandling i Fjor, saa det jo, som ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) gjorde opmærksom paa, meget lyst ud for Sagen. Der var et Medlem, som jeg ikke ser i Dag, det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), der stod op og med den Autoritet, som hans Stilling inden for hans Parti synes at give ham, hævdede, at denne Sag burde og skulde gennemføres, at den almindelige Retshandling krævede, at Danmark ikke stillede sig uden for den internationale Lovgivning. Det ærede Medlem blev Medlem af Udvalget, og skønt jeg ikke tør røbe Udvalgets Hemmeligheder, tør jeg maasse sige, at den samme Støtte fandt Sagen ikke paa et senere Stadium hos det ærede Medlem, som han havde givet den i Salen, og i Dag savnedes han ganske. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, (S. Holm), beklager jeg, han er i Færd med at sætte sig imellem to Stole. Han har Sympati for Sagen, og ogsaa en vis Sympati for de Medlemmer her i Salen, som ikke have lyst til dette Forslag. Han har været Medlem af en Regeringskommission, som var nedsat for at drive Sagen igennem. Da jeg saa, at det ærede Medlem blev Medlem af den Regeringskommission, da han skulde til at rejse paa dette Forslag, om jeg saa maa udtrykke mig, saa beroligede jeg mig og tænkte: Naa, saa saa vi nok det ærede Medlem vundet for Sagen. Men saa har det ærede Medlem stillet sig saaledes, at han ganske sikkert har været Medlem af Regeringskommissionen, og derigennem, hvad jeg paaftønner særdeles, kunnet være ivrig for, at de Endringer, som Folketinget var enigt om, bleve indførte i det nuværende Forslag; men paa det afgørende Punkt har det ærede Medlem taget det Forbehold, som dækker ham bag efter, naar han kommer ned i Salen; saa for saa vidt har den ærede Minister ikke faaet megen Fornøjelse af at have det ærede Medlem i den Kommission. Det ærede Medlem er ganske sikkert vel rejst, for saa vidt som han er kommen tilbage med sine nødvendige Forbehold, men hvad Sagen angaar, saa kan jeg ikke sige, at den er meget